

Mijn column nummer 316

Eenvoudige gevallen

Heeft u bij de bodemsanering nog gebruik gemaakt van de A-, de B- en de C-waarden? Of van de Streefwaarden, de Tussenwaarden en de Interventiewaarden? Of wellicht van de Bodemgebruikswaarden I en II? Of van recenter datum de Achtergrondwaarde, de Maximale waarden bodemfunctieklassen wonen en de Maximale waarden bodemfunctieklassen Industrie? Om nog maar te zwijgen over de Maximale waarden voor verspreiden van baggerspecie over aangrenzend perceel en de Maximale waarden grootschalige toepassingen op of in de bodem? Gelukkig kunt u die binnenkort allemaal vergeten. Want binnenkort zijn de moeilijke gevallen van bodemverontreiniging aangepakt en reteren de 'eenvoudige' gevallen waarvoor specifieke normen worden opgesteld.

Dat kan worden afgeleid uit een brief - misschien wel haar laatste - die toenmalig staatssecretaris Wilma Mansveld begin oktober aan de Tweede Kamer heeft gestuurd. Deze brief gaat onder meer over beleidsontwikkelingen op het gebied van de bodem. Die staan vooral in het teken van de beleidsvernieuwing rond de Omgevingswet die in 2018 van kracht zal worden.

Voor de preventieve regels ter bescherming van de bodem verandert er niet veel. De bestaande regels worden zoveel als mogelijk overgenomen in de nieuwe wet en in de uitvoeringsregeling daarvan.

Voor de bodemsanering gaat wel veel veranderen. Er komt onderscheid in de gevallen die nu in het kader van verschillende convenanten worden aangepakt en de resterende 'eenvoudige' gevallen. De uitvoering daarvan komt op het bord van gemeenten. De huidige praktijk voor eenvoudige saneringen via algemene regels wordt verder verbreed.

De normstelling wordt aangepast aan het bouwen op verontreinigde grond. Daarbij worden twee waarden van belang: de maximale waarde en de voorkeurswaarde. De maximale waarde is gelijk aan het huidige criterium voor saneringen die met spoed ter hand moeten worden genomen. Bij bouwen op een bodemkwaliteit boven de maximale waarde moeten maatregelen worden genomen om blootstelling aan onaanvaardbare humane gezondheidsrisico's voorkomen. Beneden de voorkeurswaarde is ieder bodemgebruik mogelijk. Tussen deze twee waarden krijgt de gemeente de beleidsvrijheid om eisen te stellen.

Voor de kwaliteit van het grondwater blijft de provincie het bevoegde gezag. Vanzelfsprekend werkt die daarbij goed samen met waterschappen en gemeenten.

En er is goed nieuws op financieel gebied: de rijksoverheid blijft tot 2030 geld beschikbaar stellen.

Dat jaartal komt me bekend voor. Het staat in een van de Milieuprogramma's van het Rijk als einddatum van de bodemsanering.

Ik wens de gemeenten veel succes met het aanpakken van de 'eenvoudige' gevallen. Dat zal vaak nog moeilijk genoeg zijn.